

Punica.

Oh, punica ta
 Opravka mi dá!
 Ko v jutro mi vstane
 Za ure že rane,
 Najprej jo umijem,
 Počešem lepo,
 V obleko zavijem
 Ji mehko telo.
 Potem na prešêt
 Povedem jo v log,
 Tam lep je razglêd,
 Zrak dober okrog.
 Dekletce je šibko
 In nežno tako!

Po južini v zibko
 Jo denem zato.
 In ajapopaja
 Prepevam ves čas,
 A dete nagaja
 In kremži obraz.
 Pač dolgo se brani,
 Pač dolgo ihti,
 Da v zibki postlani
 Zatisne oči.
 Ta punica moja
 Ne dá mi pokoja,
 Siroti od dné mi do dné
 Skrbi se ponavljajo té!

St. pl. Orlovič.

Kako se je zgodilo Matijčku.

Krznarjevi so imeli lepo hišico s sadnim vrtom, a za vrtom se je razprostirala majhna dolina, ki se je proti hiši vedno bolj zoževala, v nasprotno stran pa prehajala v zeleno ravan. Imeli so pa Krznarjevi tudi Matijčka, in ta Matijček ni imel ušes. Nikari pa ne mislite, da ni imel morebiti uhljev; o uhlje že, pa kakšne! Toda ušes pa ni imel, drugače bi vendar vsaj katerikrat kaj slišal.